

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 145 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Tvangsauktioner m.v.).

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 9/10 91. Første behandling 23/10 91. Betænkning 12/12 91. Anden behandling 17/12 91.)

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Dette forslag stemmes nu igennem ved tredjebehandlingen, og det bliver også med Fremskridtspartiets stemmer, da det trods alt er en forbedring, selv om den er ganske mikroskopisk. Forslaget kunne have været godt, det kunne have været langt bedre, end det er, men ministeren har ikke været særlig samarbejdsvillig. Lovforslaget har været genstand for samråd med ministeren for at få det gjort bedre, men det hjalp heller ikke.

Et af problemerne med dette forslag er, at der ikke sker nogen forandring vedrørende brugeligt pant, og loven bliver dermed ikke bedre på dette meget væsentlige punkt.

Siden 1989 har der ligget en betænkning, der har givet ministeren alle muligheder for at forberede loven og forbedre loven vedrørende brugeligt pant, men ministeren har ikke gjort noget. Under behandlingen af dette lovforslag har vi stillet spørgsmål om teknisk bistand til udfærdigelse af et ændringsforslag, der gik ud på, at skyldneren skulle være til stede ved behandlingen af spørgsmålet om brugeligt pant, og ligeledes, at dommeren skulle påse, at dette skete. Vi havde endda været så fleksible, at det ikke nødvendigvis skulle være skyldneren selv, men at det godt kunne være en stedfortræder for denne. Ministeren kommer så med et fire sider langt, jeg havde nær sagt Anders And-

svar sluttende med et nej til teknisk bistand. I stedet for at bruge sin tid på at lave et sådant firesiderssvar skulle ministeren hellere have koncentreret sig om at udarbejde det ønskede ændringsforslag.

Det helt groteske er, at ministerens begrundelse var, at han ikke på så kort tid så sig i stand til at lave et ændringsforslag. Hertil kan det oplyses, at fru Kirsten Jacobsen på mindre end en time lavede et ændringsforslag og foreviste det for ministeren. Men ministeren ønskede ikke at bruge ændringsforslaget. Ministeren ønskede end ikke at se på, om det var brugeligt. Begrundelsen fra ministeren har således været én stor dårlig undskyldning for ikke at ville hjælpe.

Under samrådet var der et tydeligt flertal i Retsudvalget for, at der skulle ske ændringer vedrørende brugeligt pant, og alligevel vil ministeren ikke efterkomme dette flertal. Det er dybt beklageligt, at behandling af et lovforslag sker på den måde; og det er utilfredsstillende både for politikerne og for befolkningen, at et lovforslag hastes igennem på den måde, som det er sket med dette lovforslag.

Tilbage står vi nu med et forslag, som reelt ikke vil få nogen som helst betydning. Men det vil ministeren snart opdage, når loven træder i kraft, og så skal vi ikke være de sidste til at påpege det i forhold til ministerens makværk.

Justitsministeren (Engell):

Nu ville det jo være kedeligt, hvis jeg kom til at ødelægge den gode stemning, der i øvrigt har hersket omkring behandlingen og modtagelsen af dette lovforslag, ved at kaste mig ud i en lang diskussion med hr. Tom Behnke.

Men jeg vil da gerne sige, når hr. Tom Behnke siger, at dette forslag skal hastes igennem, at det var dog besynderligt. Lovforslaget blev fremsat den 9. oktober. Jeg tror, der er stillet under en halv snes spørgsmål i udvalget, så jeg ved ikke, hvori hastværket består. Og – som jeg har haft lejlighed til at redegøre for – har dette lovforslag ikke noget med brugeligt pant at gøre.

Men jeg har samtidig tilkendegivet, at jeg vil være indstillet på i betragtning af den politiske interesse, der er for spørgsmålet om brugeligt pant, at fremsætte et lovforslag senere i denne folketingsssamling. Og hvis det ikke skulle vise sig at være muligt – hvad jeg forudser at det er